

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Габрово, 13.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павел Неделчев

Членове: Благовеста Костова
Славена Койчева

при участието на секретаря Веселина Й. Венкова
в присъствието на прокурора Н. Тр. Ж.
като разглежда докладваното от Павел Неделчев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20224200600151 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по глава XXI от НПК. Образувано е по въззивна жалба от подсъдимия Х.Е.Х. от гр. Севлиево, чрез договорния защитник адв. М.В. от ВТАК, против присъда № 12/13.07.2022 г. по НОХД № 20/2022 г. по описа на Районен съд – Дряново.

С присъда № 12/13.07.2022 г. по НОХД № 20/2022 г. по описа на Районен съд – Дряново подсъдимият Х.Е.Х. е признат за виновен в това че на 03.10.2021 г., в землище на с. Славейково, общ. Дряново, местността „Малката Ялия“ (GPS координати 42°58'51.363``N/25°21'35.856``E) отглеждал 35 броя растения от рода на конопа (канабис, марихуана) с нетно тегло на листната маса от 28703,85 гр. с процентно съдържание на активно наркотичнодействащ компонент тетрахидронабинол 11,5 %, на стойност 172 223,10 лв., в нарушение на установените в Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсори правила – чл. 27, ал. 1 „Забранява се засяването и отглеждането на територията на Република България на растенията от рода на конопа, освен в случаите на чл. 29, ал. 1 от същия закон“, с което е извършил престъпление по чл. 354в, ал. 1, предл. 2 от НК, поради което и на основание чл. 354в,

ал. 1, предл. 2, вр. чл. 36, ал. 1 и чл. 54, ал. 1 от НК е осъден на ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА и ГЛОБА в полза на държавата в размер на 5000 (пет хиляди) лв.

Със същата присъда, на основание чл. 304 от НПК, подсъдимият Х.Е.Х. е признат за невинен да е извършил гореописаното престъпление на 26.09.2021 г., поради което е оправдан по повдигнатото обвинение в тази му част.

С присъдата е постановено наложеното наказание лишаване от свобода да се изтърпи при първоначален строг режим, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС.

На основание чл. 59, ал. 1, т. 1 от НК е постановено при изтърпяване на наказанието от две години лишаване от свобода да се приспадне времето, през което подсъдимият е бил задържан под стража от 04.10.2021 г. до 02.12.2021 г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

Със същата присъда, на основание чл. 68, ал. 1 от НК, е приведено в изпълнение наказанието от една година лишаване от свобода, наложена на подсъдимия Х.Е.Х. с присъда по НОХД № 334/2020 г. по описа на Районен съд - Севлиево, влязла в сила на 24.06.2021 г., което да се изтърпи при първоначален общ режим на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС.

На основание чл. 53, ал. 2, б. „а“ от НК в полза на държавата са отнети веществените доказателства – представителна проба от представителен участък 2460,33 г., предадена с протокол № 82554/ 16.11.2021 г. и остатък от представителен участък след отделяне на представителни проби, предадена с протокол № 82555/ 16.11.2021 г. и коноп, предаден с протокол № 83023/ 06.12.2021 г. на съхранение в ЦМУ гр. София, които след влизане на присъдата в сила да се унищожат.

С присъдата е постановено веществените доказателства 1 бр. плик, съдържащ празни опаковки от веществени доказателства, 5 бр. кофи – 4 бр. метални и 1 бр. пластмасова (обект № 3), буркан и туба (обект № 2), черна шапка (обект № 4), мобилен телефон (обект № 6), синьо-жълта пръскачка (обект № 7), след влизане на присъдата в сила да се унищожат.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимият Х.Х. е осъден да заплати по сметка на ОД на МВР - Габрово направените по делото разноски в размер на 534,69 лв., както и да заплати по сметка на Районен съд - Дряново сумата 5 лв. държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Във въззивната жалба се твърди, че присъдата е незаконосъобразна и необоснована, като обвинението не е доказано по несъмнен начин. Съществена част е посветена на недоказаността на обвинението за извършено престъпление на 26.09.2021 г. По отношение на престъплението, за което подсъдимият Х. е признат за виновен, в

жалбата се заявява съмнение относно обективността на свидетелите и достоверността на показанията им в детайли, които са от съществено значение, тъй като създават съмнения относно доказаността на изпълнителното деяние „отглежда“. Излага се, че свидетелите Д. и Н., които били в „засада“ на 03.10. вечерта, не били видели какво правят двете лица на нивата; нямало дактилоскопни следи, снети от веществените доказателства; нямало назначена ботаническа експертиза; не било доказано, че същата вечер растенията са поливани или пръскани; нямало иззети трасологични следи – примерно от стъпки, които да се свържат с подсъдимия или веществени доказателства – негови дрехи. Посочва се, че при разпита пред съда свидетелят А. заявил, че не е виждал подсъдимия нито да полива, нито да пръска, и независимо, че били приобщени показанията му от досъдебното производство, оставало съмнението, че с този свидетел имало сключена сделка при първоначалната полицейска „беседа“. На следващо място, посочва се, че не били кредитирани показанията на свидетеля Ч., който установявал „алиби“ на подсъдимия за 03.10.2021 г. след обяд от 15-16 часа до към 22-23 часа. В жалбата се сочи още, че подсъдимият нито на 26.09.2021 г., нито на 03.10.2021 г. в часовете, посочени в обвинителния акт, не е извършвал действия – копане, поливане, пръскане, връзване, торене, бране на съцветия или листна маса, които биха могли да бъдат неизчерпателно изброени и обобщени с думата „отглеждал“. Лицето, което избягало от нивата може да е бил той, но може и да е друго лице с по-висок ръст. Истината не бивало да се установява само с показанията на няколко полицейски служители, които компенсирали провала на специализираната полицейска акция по залавянето и разобличаването на лица, извършили престъпление. В жалбата се претендира за постановяване на нова присъда, с която подсъдимият Х. да бъде признат за невинен и оправдан по обвинението.

Пред въззивната инстанция подсъдимият Х.Х. се явява с упълномощения от него защитник адв. Д.З. от АК – Бургас, които поддържат жалбата. По съществото на делото се излагат съображения за незаконосъобразно образувано наказателно производство, оспорва се доказателствената стойност на протокола за оглед на местопроизшествие и се отрича авторството на престъплението в лицето на подсъдимия. Поддържа се искането за постановяване на нова присъда, с която подсъдимото лице да бъде оправдано.

Представителят на Окръжна прокуратура - Габрово оспорва жалбата. По съществото на делото обосновава искане първоинстанционният съдебен акт да се потвърди, като правилен и законосъобразен.

При упражняване на правото си на последна дума подсъдимият Х. заявява, че е невинен.

Въззивният съд, след като разгледа жалбата, обсъди становищата на страните в процеса и извърши цялостна служебна проверка на присъдата, на основание чл. 314 от

НПК, приема следното:

Въззивната жалба е подадена от процесуално легитимирана страна и в установения в процесуалния закон срок, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Преди да продължи изложението си, съдът следва да уточни обхвата на извършваната въззивна проверка. Видно е, че с присъдата подсъдимият Х. е признат за невинен и оправдан по обвинението за престъпна дейност, отнесена към датата 26.09.2021 г. В оправдателната част първоинстанционният съдебен акт не е протестиран, съответно е влязъл в сила. Поради това настоящият състав не излага собствените си фактически и правни заключения по тази част от обвинението.

За да постанови присъдата си, първоинстанционният съд е събрал относими към предмета на делото доказателства, като е изслушал обясненията на подсъдимия Х.Х., депозирани в хода на съдебното следствие, които е съпоставил и обсъдил поотделно и съвкупно с останалата доказателствена маса, формирана от показанията на свидетелите Й.Й., И.Х., К.Н., Ц.Д., А.А. (включително показанията на този свидетел, депозирани на ДП пред съдия и приобщени чрез прочитането им по реда на чл. 281, ал. 1, т. 1 от НПК), С.П., Т.М., С.Ч., А.К. и Н.М.; писмените доказателства и доказателствени средства от ДП – протокол за оглед на местопроизшествие от 03.10.2021 г. и фотоалбум към него; копие от Заповед № 264з-1931/03.10.2021 г. относно унищожаване на растителен материал, останал след отделянето на представителни участъци и протокол за унищожаване на наркотични растения от 03.10.2021 г.; приемо-предавателен протокол от 15.11.2021 г.; приемо-предавателен протокол от 03.11.2021 г.; приемо-предавателен протокол № 82554/16.11.2021 г.; приемо-предавателен протокол № 82555/16.11.2021 г.; приемо-предавателен протокол № 83023/06.12.2021 г.; справка за съдимост на подсъдимия и декларация за семейно и материално положение и имотно състояние на същото лице; приобщените в съдебно заседание писмени доказателства – актове за установяване на административни нарушения от 26.09.2021 г. (л. 37 и 38 от НОХД); документи във връзка със задържането в РУ – Дряново на свидетеля А.; приобщените веществени доказателства; заключението на дактилоскопната експертиза; заключенията на двете физикохимични експертизи. Настоящият състав проведе въззивно съдебно следствие за изясняване на обстоятелствата, включени в предмета на доказване, като изслуша допълнителните обяснения на подсъдимия Х., допусна като свидетели по делото и разпита поемните лица Ю.Д. и С.Ц., както и лицата К.К., Т.Т., М.Г., Х.С., Ю.Н.; проведе допълнителен разпит на свидетелите Ц.Д. и И.Х.. Въззивният съд, като провери правилността на фактическите изводи на първия съд и извърши собствен анализ на доказателствата, събрани на съдебното следствие както пред първата, така и пред втората инстанция, намира, че възприетата от районния съд фактология по всички основни моменти от

предмета на доказване се обосновава от доказателствения анализ. Поради това, без да внася съществени промени, настоящият състав приема следното от фактическа страна:

Подсъдимият Х. Е. Х. е роден на 14.11.1978 г. в гр. Севлиево и живее в посоченото населено място. Същият е български гражданин, със средно образование, не е женен и не работи. От справката за съдимост на подсъдимото лице се установява, че е осъждан, както следва:

1. С присъда 01.06.2012 г. по НОХД № 139/2012 г. по описа на Районен съд – Севлиево, влязла в сила на 12.07.2012 г., подсъдимият Х. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 354а, ал. 3 от НК, за което и при приложение на чл. 55 от НК е осъден на единадесет месеца лишаване от свобода, като изпълнението на наказанието е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години. По това осъждане е реабилитиран по реда на чл. 86, ал. 1, т. 1 от НК.

2. С присъда № 260012 от 09.06.2021 г. по НОХД № 334/2020 г. по описа на Районен съд – Севлиево, влязла в сила на 24.06.2021 г., подсъдимият Х. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, за което е осъден на една година лишаване от свобода и глоба в полза на държавата в размер на 2000 лв., като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанието лишаване от свобода е отложено с изпитателен срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

През месец септември 2021 г. служители от сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при ОД на МВР – Габрово получили оперативна информация за това, че в местността „Малката Ялия“ в землище на с. Славейково, общ. Дряново, в земеделска площ, разположена в непосредствена близост до река Янтра, са засети и се отглеждат растения от рода на конопа. Мястото било локализирано, след което периодично се посещавало и наблюдавало от служители на МВР с цел установяване и залавяне на лицето/лицата, имащи отношение към отглеждането на конопените растения.

Подсъдимият Х. знаел за засетите конопени растения в местността „Малката Ялия“. Научил за тях от своя познат - свидетелят Й.Й.

На 26.09.2021 г., вечерта, с управляван от него лек автомобил „Мерцедес CLK“ с рег. № ВТ 53 62 КМ, подсъдимият Х. се намирал в землището на с. Славейково, в близост до местността „Малката Ялия“. Автомобилът бил забелязан от полицейски патрул в състав свидетелите М. и К., двамата служители на РУ на МВР - Дряново. Впоследствие на водача на лекия автомобил бил подаден сигнал да спре, на който той не се подчинил и продължил движението си по посока с. Славейково. Спрял в посоченото населено място, където на Х. бил извършена проверка по ЗДвП, приключило със съставянето на два акта за установяване на административни нарушения (приложение на л. 37 и 38 от първоинст. дело).

Събраната оперативна информация за това, че в землището на с. Славейково, общ. Дряново има площ със засети конопени растения, както и че подсъдимият Х. (познат на полицаите предвид провеждани спрямо него предходни оперативни действия) е установен късно вечерта на 26.09.2021 г. в близост до същото място, накарало съответните служители на МВР да засилят наблюдението, още повече че настъпило засушаване и можело да се предполага, че на нивата ще се появи лице/лица, които да положат агротехнически грижи за конопените растения.

На 03.10.2021 г., след обяд, в непосредствена близост до засятата с конопени растения земеделска площ в местността „Малката Ялия“, били организирани наблюдателни постове от полицейските служители свидетелите Х., Н., Д. и колегата им Г.Р. Около 16,40 ч. посочените свидетели възприели приближаващ се по черния път към мястото с растенията лек автомобил марка „Мазда 626“ с рег. № ЕВ **** ВМ, който бил управляван от подсъдимия Х.. Заедно с него, на предната седалка, пътувало още едно лице, което към този момент не било познато на полицаите и впоследствие същите установили, че това е свидетелят А.А. След като автомобилът спрял, подсъдимият и спътникът му тръгнали пеш по пътеката, водеща към пространството със засетите растения. Междувременно полицаите се разделили на два екипа – единият бил в състав свидетелите Х. и Д., които прикривайки се в растителността, заели различни като местоположение позиции в непосредствена близост до нивата с конопените растения по начин, позволяващ им да наблюдават действията на подсъдимия и лицето с него, а другият екип, в състава на който били свидетелят Н. и колегата му Г.Р., обезпечавали изходите от площта с растенията по посока лекия автомобил „Мазда“. От заетите от тях позиции свидетелят Х. наблюдавал как подсъдимият Х. взел от прикритите в нивата кофи, с които няколко пъти слизал до намиращата се в непосредствена близост река, от там пълнел кофите с вода и след това последователно поливал всяко от конопените растения, а свидетелят Д. чувал шума от металните кофи. Свидателят Х. видял как Х. откъснал части от клоните от някои от растенията, които окачил на опънато встрани въже. След това подсъдимият взел намираща се на същото място пръскачка, с която започнал да пръска растенията. През това време свидетелят А. стоял в близост до Х. и наблюдавал действията му. След около половин час придружителят на подсъдимия се насочил към изхода от площта с марихуаната по посока автомобила, с който двамата пристигнали. Тогава се намесили полицаите от екипа, в който бил свидетелят Н., които задържали А. След като чул указанията на полицейските служители към спътника му, подсъдимият Х. незабавно напуснал нивата с конопените растения, скочил в реката, стигнал до насрещния бряг, като междувременно хвърлил носената на гръб пръскачка и успял да избяга. На следващият ден бил установен в дома си в гр. Севлиево, където бил задържан.

На 03.10.2021 г., за времето от 19,20 часа до 21,40 часа, на място в земеделската площ със засети растения в местността „Малката Ялия“ в землището на с.

Славейково, бил извършен оглед, като за посоченото процесуално следствено действия бил съставен съответен протокол с приложен към него фотоалбум. В протокола е отразено, че обработената площ е с приблизителни размери 20/3 метра, като върху същата били засети и отглеждани 35 броя растения марихуана с височина от 1,80 до 3,00 м., с много разклонения; пояснено е, че стъблата на някои от растенията били увити с канап, като всичките били с израсли и оформени множество съцветия. Чрез мобилното приложение „GPS компас“ от мобилен телефон били установени координатите на мястото - 42 °58' 51.363``N/ 25° 2' 35.856 ``E. При извършения полеви наркотест „Cannabis test“ на листната маса и съцветията течността реагирала на наркотичното вещество марихуана (канабис). От средната част на засятата площ бил определен представителен участък с размери 240 /100 см., като в същия имало три броя растения. От тези три броя растения били отделени листата и съцветията, след което поставени в два чувала, обозначени като обект № 1. Измереното бруто тегло на двата чувала било 10 900 гр. При огледа, на разстояние от 30 м. на запад, между храстите, били намерени поставени на канап 24 бр. клони (листа и съцветия с дължина от 30 – 50 см.). Впоследствие листата и съцветията били отделени и претеглени, като е отразено тегло от 2709 гр. При тестване с полеви наркотест, течността реагирала на наркотичното вещество марихуана (канабис). Тези части от растения били обособени като обект № 5. При огледа били иззети намерените на терена вещи – стъклен буркан с капачка с канап (връв) вътре в него и пластмасова бутилка с два броя капачки с надпис на бутилката Canna PK 13/14 (обект № 2); 3 броя поцинковани кофи и 2 броя пластмасови кофи (обект № 3), като във всички кофи е констатирано наличие на малко количество вода; черна шапка с козирка (обект № 4); мобилен телефон (обект № 6) и синьо-жълта пръскачка (обект № 7). Отражено е, че пръскачката е намерена на около 15 метра южно от засятата площ, до камък в реката.

След извършване на огледа, останалите на терена растения и части от растения били унищожени чрез изгаряне, за което е съставен Протокол за унищожаване на наркотични вещества (л. 30-31 от ДП).

Според заключението на дактилоскопната експертиза № 498/ 06.10.2021 г. на ОД на МВР Габрово, иззетите и изследвани дактилоскопни следи от намерените при огледа вещи не съдържат достатъчен брой идентификационни признаци, поради което са негодни за сравнителноидентификационно изследване.

Съгласно заключението на физикохимичната експертиза № 543/01.11.2021 г., изготвена от НТЛ при ОД на МВР - Габрово (л. 62-73 от ДП), след изсушаване на наркотичното вещество, получено от 3 бр. растения (обект № 1 по протокола за оглед), било установено нетно тегло от 2460,33 гр. В представения за изследване обект № 5 и след сушене растителната маса била с нетно тегло 676,09 гр. със съдържание на тетрахидроканабинол 15,5 %.

На 03.11.2021 г. бил изготвен Протокол за вземане на представителни проби, неразделна част от заключението на физикохимичната експертиза (л. 68 от ДП).

От заключението на физикохимичната експертиза № 573/12.11.2021 г. на НТЛ при ОД на МВР - Габрово (л. 75-78 от ДП) представителната проба, отделена от обект № 1, а именно растителна маса с нетно тегло 10,130 гр. е определена като коноп (канабис, марихуана) със съдържанието на тетрахидроканабинол 11,5%. След съответното преизчисляване за 35-те броя растения от цялата площ е прието, че нетното тегло на растителната маса от цялата площ е 28 703,85 гр. със съдържание на тетрахидроканабинол от 11.5% и стойност от 172 223,10 лв.

С приемо-предавателни протоколи от 16.11.2021 г. на ЦМУ - София е предадено нетно количество от 10,00 гр. и от 2450,33 гр., като с последващ протокол от 06.12.2021 г. е предадено количество от 676,09 гр., като остатъкът бил унищожен по съответния ред в изпълнение на Заповед № 264р-1931/03.10.2021г. на директора на ОД на МВР Габрово (л. 30-31 от ДП).

Въззивният съд намира, че при извеждане на релевантната фактическа обстановка от районния съд не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното му убеждение, тъй като са обсъдени всички доказателствени материали, без някои от тях да са били подценени или игнорирани за сметка на други, без логически грешки при обсъждането им или преиначаване на техния смисъл. Както се посочи и по-горе, проведеното пред настоящата инстанция съдебно следствие, в хода на което бяха разпитани нови свидетели и проведен допълнителен разпит на двама свидетели, не дава основание за промяна на възприетата от районния съд фактология по отношение на всички основни моменти от предмета на доказване.

Анализът на доказателствата и преценката за тяхната достоверност, надеждност и взаимна връзка, според настоящия състав обосновава следните изводи:

Правилно съставът на районния съд се е позовал на данните от протокола за оглед на местопроизшествие, в който са посочени броя на конопените растения, уточнена е площта, на която са били засети, описана е процедурата по вземане на представителни проби от определения представителен участък, вида и начина на приобщаване на веществените доказателства. Отделените представителни проби са били поставени в чували, запечатани с етикети, носещи подписите на поемните лица. Правилно са кредитирани двете заключения на физикохимическите експертизи, установяващи количеството суха листна часа, получена след изсушаването на иззетите представителни проби, съдържанието на активно действащия компонент тетрахидроканабинол, общото количество растителна маса, която може да се добие от нивата и нейната стойност. Така посочените обстоятелства, свързани с броя и вида на растенията и съдържанието на наркотичното вещество, както и доказателствените източници, които ги установяват, не са били предмет на оспорване пред районния съд.

На своя ред въззивния съд провери законосъобразността на провеждане на огледа на местопроизшествието и приобщаването на веществените доказателства, част от които са били обект на експертно изследването, като в тази връзка разпита свидетелите Ю.Д., С.Ц., Т.Т., М.Г., Х.С., Ю.Н., Ц.Д. и И.Х.. Настоящият съд кредитира с доверието си показанията на посочени свидетели, като счита, че чрез тях се установиха всички съществени обстоятелства на извършения оглед на местопроизшествие.

Въззивният съд намира, че напълно правилно първоинстанционният съд е кредитирал с доверието си показанията на свидетелите Х., Н., Д. и А., като е приел, че от тях по несъмнен начин се установява, че не друго лице, а подсъдимият Х. на посочената от обвинението дата и място е отглеждал конопените растения. Аргументирано са изложени съображения, поради което не се възприема защитната версия, застъпена в обясненията на подсъдимия и поддържана от свидетеля С.Ч. Въззивният съд приема, че авторството на деянието в лицето на подсъдимото лице не се опровергава и чрез показанията на разпитания пред настоящия състав свидетел К.К., във връзка с което ще изложи съображенията си по-долу.

От показанията на свидетеля Й.Й. се установява, че той е лицето, което макар да не е завело подсъдимия до мястото с конопените растения, му е споделил за тяхното съществуване и ориентировъчното им местоположение.

От показанията на свидетелите С.П., Т.М., А.К. и Н.М., които кореспондират на данните от двата акта за установяване на административни нарушения, се установява, че на 26.09.2021 г. подсъдимият Х. се е намирал в района на с. Славейково, общ. Дряново, в частност в близост до местността „Малката Ялия“.

Във въззивната жалба, а след това в хода по съществото на делото, се навеждат множество възражения, доводи и съображения за процесуални нарушения и грешки в аналитичната дейност на районния съд, които могат да се обособят в няколко пункта – излагат се твърдения за незаконосъобразно образувано наказателно производство; оспорва се доказателствената стойност на протокола за оглед на местопроизшествието; отрича се авторството на престъплението в лицето на подсъдимия Х.. По така развитите оплаквания от подсъдимия и защитниците му настоящият състав следва да се изложи следните съображ.я:

В пледоарията си пред въззивния съд защитникът на подсъдимия за първи път навежда довода, че не е налице годно образувано досъдебно производство, което да е послужило изначално за изготвяне и внасяне на обвинителния акт. Виждането на адв. З. е, че като способ за образуване на производството по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК е използван документ - протокол за оглед на местопроизшествие, който не съдържа необходимите индивидуализиращи реквизити като номер на заявителски материал било на районно управление на полицията, на ОДМВР или на прокуратурата. Извежда се съждението, че при липса на реквизити на протокола за оглед, то същият не е

изготвен по реда на НПК, като и нормата на чл. 105, ал. 2 от НПК забранява допускането на такива доказателствени средства.

Въззивният съд намира за напълно неоснователно възражението за начина на образуване на наказателното производство. Досъдебното производство може да се образува по два начина - с постановление на прокурора, когато са налице законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление или чрез съставянето на протокол за първото действие по разследването. Образуването на досъдебно производство с формален акт на основание чл. 212, ал. 1 от НПК е от изключителна компетентност на прокурора, който следва да прецени дали са налице основанията на чл. 207, ал. 1 от НПК. В случая от материалите по делото е видно, че преди извършването на огледа прокурорът не е разполагал с никаква информация, още по-малко достатъчно данни и законен повод за образуване на досъдебно производство. Същественото е, че в случая, предвид създадената ситуация, служителите на полицията е следвало да отреагират незабавно за залавяне на подсъдимия на мястото на извършване на престъплението. Друг е въпросът, че подсъдимият Х. е успял да избяга. Не може да се поставя под съмнение необходимостта от оглед на мястото, на което са отглеждани конопените растения. Със съставянето на протокола за първото действие по разследването - протокол за оглед на местопроизшествие, е поставено началото на досъдебното производство, съобразно разпоредбата на чл. 212, ал. 2 от НПК. Действията по чл. 212, ал. 2 от НПК са били неотложни - извод, който следва от употребения от законодателя израз „ако незабавното им извършване е единствената възможност за събиране и запазване на доказателства“, а преценката дали това условие е налице е от компетентността на органите на досъдебното производство и не подлежи на контрол от съда, включително и в съдебната фаза на процеса. Нормата на чл. 212, ал. 3 от НПК задължава разследващия полицаи не по-късно от 24 часа да уведоми прокурора за извършеното действие по разследването, което в случая е сторено (уведомление на л. 1 от ДП). Следователно изискванията на процесуалния закон са спазени. Въпрос единствено на администриране е в кой момент ще се номерира самото производство. Липсата на номер, обаче, според настоящия съдебен състав по никакъв начин не опорочава процедурата по образуването на производството и само по себе си не рефлектира върху годността на извършените следствени действия. Не на последно място, по виждане на съда начинът на образуване на досъдебното производство не се отразява на правата на подсъдимия в наказателния процес.

Следващата група възражения е по законосъобразното извършване на огледа и процесуалната годност на съставения протокол за оглед на местопроизшествието.

Настоящият съдебен състав приема, че процедурата по оглед на местопроизшествието не е опорочена, поради което не е налице пречка съставеният при извършване на това следствено действия протокол да се ползва като писмено

доказателствено средство, съответно изводи да се извеждат и на база направените по време на огледа снимки и иззетите веществени доказателства.

По искане на защитата съдът допусна и проведе разпит на двете поемни лица, участвали при извършване на огледа – свидетелите Ю.Д. и С.Ц.. Общото, което споделят двамата свидетели е, че били в питейно заведение в гр. Дряново, когато били извикани от полицаи и откарани на непознато за тях място извън града. Споменът на свидетеля Д. е, че стоял до някакво дърво и било студено. Свидетелят Ц. е по-обстоятелен, като споделя, че на това място той и свидетелят Д. били извикани като „вещи лица“; отишли преди да се стъмни и се върнали вече по тъмно; там имало много хора – униформени полицаи, както и други неуниформени лица; престоял на мястото 2-3 часа; полицаите им показвали някакви растения, за които нищо не можел да си спомни, след което полицаите изрязали растенията и ги запалили. И двамата свидетели първоначално отричат да са подписвали документи, но след като им беше предявен протокола за оглед на местопроизшествието, всеки от тях разпознава подписите си, положени на всеки лист от въпросния протокол, като отрича да е чел документа.

Видно е, че показанията на поемните лица са крайно неинформативни. В случая, обаче, това не води до автоматичното заключение, че като лица с удостоверителна компетентност свидетелите Д. и Ц. не са изпълнили задълженията си да наблюдават непосредствено удостоверяваните действия, нито че водещият разследването орган в нарушение на задълженията си по чл. 137, ал. 5 от НПК не ги е уведомял за правата им по ал. 4. В крайна сметка, макар и крайно лаконични, от показанията на двамата става ясно, че са имали възможност да наблюдават случващото се и въпреки твърденията им за липса на спомени, все пак възпроизвеждат частични конкретики от процесуалното действие. Обстоятелството, че огледът е извършен в присъствието на две поемни лица, които са наблюдавали и участвали при изготвянето на протокола, както и че са се подписали при запечатването на веществените доказателства, се установяват и от показанията на свидетелите Т.Т., М.Г., Ц.Д. и И.Х.. Поради това липсата на ясни спомени у свидетелите не обуславя изводи за опорочаване на обсъжданото действие по разследването. Основното изискване към съдържанието на протокол за оглед е да разкрие правдиво и достоверно обективната действителност при извършване на огледа. Спазването на формалния ред за съставянето му, предвиден от процесуалния закон, гарантира предназначението на протокола да служи като доказателствен източник. В конкретния случай обективно не са налице индиции за недостоверно отразяване на обстановката, които да са опорочили по някакъв начин провеждането на огледа и резултатите от него.

Твърдението на защитата, че поемните лица по процесния протокол не са били запознати с правата, които имат в това си качество, е необосновано. Органът, който извършва съответното действие по разследването има задължение съобразно чл. 137,

ал. 5 от НПК да запознае поемните лица с правата им по ал. 4, но никъде в закона не е посочено, че това трябва да стане писмено, още по-малко е споделяемо становището на защитата, че е необходим изричен акт за назначаване както на поемни лица, така и на специалист-технически помощник.

Изцяло неоснователни са доводите за допуснати нарушения на Наредбата за условията и реда за съхраняване и унищожаване на наркотични вещества, растения и прекурсори, както и за вземане на представителни проби от тях. Процедурите, свързани с незаконно засети растения са разписани в глава III от Наредбата. В случая изцяло е спазено изискването по чл. 6а. Посочен е броят на конопените растения – 35 броя. Измерена е големината на засятата площ – 20х3 метра, което е отразено в протокола за оглед, а големината на площта е упомената и в Протокола за унищожаване на наркотични вещества. Определен е представителен участък с площ не по-малка от 1 кв. м – в случая 2,40м х 1м. В този представителен участък са се намирали 3 броя растения, от които са отделени листата и съцветията и след това същите са поставени в два черни полиетиленови чувала с бруто тегло 10900 грама. Чувалите са запечатани с общ етикет с подписите на поемните лица. По-нататък, двата чувала са предадени в сектор НТЛ при ОД на МВР – Габрово, като от протокола за извършената физико-химична експертиза (л. 62-67 от ДП) и фотоалбума към нея се установява, че същите са били с ненарушена цялост. При спазване на изискването на чл. 6а, ал. 1, т. 3 от Наредбата, след изсушаване растителният материал е смесен и хомогенизиран, определена е неговата нетна маса, въз основа на която чрез преизчисляване физико-химичната експертиза (л. 75-78 от ДП) е установила нетната маса в сухо състояние на цялата засята площ. От растителния материал, получен след изсушаването, е взета представителна проба, която е опакована съгласно правилата по чл. 4, ал. 1, т. 6 от Наредбата. За изземването на тази представителна проба, в присъствието на две поемни лица, е съставен съответен протокол (л. 68 от ДП), който е неразделна част от заключението на експертизата. С остатъка от растителния материал е сторено изискуемото по нормативните правила, като е предаден в ЦМУ.

Изцяло голословно е твърдението за допуснато нарушение на специалната Наредба и на ЗКНВП, тъй като иззетите представителни проби не били запечатани. Напротив, запечатването с поставяне на подписи от поемните лица и силиконов печат се установява и доказва както от съдържанието на протокола за оглед на местопроизшествието, така и от показанията на свидетелите, присъствали по време на огледа, а това обстоятелство е проследимо и при преглед на протокола от физико-химичната експертиза и е видно от фотоалбума към същата експертиза. Неоснователна е претенция за допуснато нарушение, поради това, че иззетата от нивата представителна проба била опакована в непрозрачни черни чували. Съдът не установи в нормативните правила специални изисквания за опаковките.

Въззивният съд не съзира порок при изготвянето на фотоалбума към протокола за оглед на местопроизшествието, като в тази връзка не се съгласява с направеното от защитата възражение. Фотоснимките са направени от участвалия при огледа специалист-технически помощник, който в случая е част от структурата на служба НТЛ при ОД на МВР – Габрово. За изготвянето им е налице изрично уточнение в самия протокол. Албумът е подпечатан с печата на НТЛ при ОДМВР – Габрово. От показанията на поредица от свидетели, на които е предявен въпросния албум, се установява, че снимките възпроизвеждат обектите на огледа, отразени в протокола за оглед. В допълнение, принципното становище на настоящия състав е, че фотоалбумът може да има и самостоятелно доказателствено значение, когато включените в него снимки не са съставени в нарушение на процесуалните правила. В случая не се откриват такива нарушения.

Не е допуснато процесуално нарушение, което да опорочава огледа и да има за последица неустановеност на мястото на извършване на престъплението, като е ползван мобилен телефон за установяване на координати на терена със засетите растения. В крайна сметка местоизвършването на престъплението е точно и ясно установено чрез поредица от гласни и писмени доказателства, като е несъмнено, че то е в местността „Малката Ялия“ в землището на с. Славейково, общ. Дряново. За нуждите на настоящото производство определянето на GPS-координати не е било необходимо, поради което и начинът на тяхното индивидуализиране в случая е без значение.

На следващо място, не почива на съдържанието и смисъла на чл. 118, ал. 2 от НПК изразената позиция от защитата за недопустимо участие в производството в качеството на свидетели на тези от тях, които са участвали и изготвили протокола за унищожаване на наркотични вещества. Процесуалният закон изключва от кръга на свидетелите лицата, провели действия по разследването. Свидетелите Т.Т., М.Г., К.Н., И.Х., Ц.Д., Х.С. и Ю.Н. (всички, подписали протокола за унищожаване на наркотични вещества) са осъществявали функция като членове на комисия, сформирана по реда на чл. 6б от Наредбата за условията и реда за съхраняване и унищожаване на наркотични вещества, растения и прекурсори, както и за вземане на представителни проби от тях. Никой от тях няма разследващи функции, поради което няма пречка същите да дават показания за възприетите факти, които са от значение за делото. На следващо място, независимо че това частично излиза извън предмета на доказване по делото, съдът не намира основание в твърденията на защитата за незаконосъобразно извършване на унищожаването на наркотичните растения. Спазена е напълно процедурата по чл. 6б от Наредбата, налице е съответна заповед от директора на ОДМВР – Габрово за унищожаването на конопа (л. 29 от ДП) и е съставен съответен протокол (л. 30-31 от ДП).

Като обобщение по тази група възражения въззивният съд следва да посочи, че

протоколът за оглед на местопроешествието е годно писмено доказателствено средство и не е налице основание да се изключи от доказателствената съвкупност. Не на последно място, големината на засятата площ се установява и от съдържанието на протокола за унищожаване на наркотични растения. Определянето на представителен участък от площта, изземването на части от конопените растения и тяхното поставяне в чували и запечатване е напълно установимо и проследимо и на база показанията на свидетелите Х., Н., Д., Т. и Г.. Няма никакво съмнение, че иззетите представителни проби са напълно идентични с изследваните от физико-химичните експертизи.

Следващият основен спорен въпрос е относно авторството на деянието в лицето на подсъдимия Х.. Основните възражения в тази насока са развити във въззивната жалба, като се поддържат в хода по съществото на делото.

Както се посочи по-горе, настоящият състав приема, че напълно правилно първоинстанционният съд е кредитирал с доверието си показанията на свидетелите Х., Н., Д. и А., като е приел, че от тях по несъмнен начин се установява авторството на деянието в лицето на подсъдимия Х.. Всеки един от посочените свидетели е разпитан изключително подробно и детайлно за възприетите от него обстоятелства. При спазване на принципа за състезателност е осигурена възможност както на обвинението, така и на защитата пълноценно да участват при разпита, като задават въпроси. Свидетелите Х. и Н. ясно са очертали конкретни предходни техни разработки по служба, свързани с подсъдимото лице, откъдето познават Х.. И двамата, както и свидетелят Д., не проявят каквато и да колебание при посочване на подсъдимия като лицето, което е пристигнало заедно със свидетеля А. на мястото със засетите растения. Свидателят Х. е възпроизвел достатъчно съдържателно възприятията си за това, че Х. взел от намиращите се на терена кофи, слизал с тях до разположената в непосредствена близост река Янтра, откъдето ги пълнел вода и след това поливал конопените растения; после набрал части от растенията, които закачил на опънато въже, а по-късно започнал да пръска останалите с пръскачка. Свидателят Д., макар да не е имал възможност от мястото на прикритието си пряко да наблюдава какво прави подсъдимия около растенията, е убедителен като съобщава, че чувал хлопането на кофите с вода, а по-късно видял как Х. стигнал до другия бряг на реката, носейки пръскачката. Показанията на свидетелите Х., Д. и Н. изцяло кореспондират на показанията на свидетеля А., включително показанията на последния, дадени в досъдебното фаза на процеса и приобщени чрез прочитането им.

Неоснователно защитата поставя под съмнение обективността на свидетелите и достоверността на показанията. В тази насока твърденията са по-скоро декларативни и не почиват на конкретно заявени съображения. Следва да се има предвид, че цялостната картина на случилото се изгражда на база поредица от доказателствени източници. При положение, че полицейските служители са били разположение на

отделни постове с различна видимост към конопената нива, напълно обяснимо е, че те не са могли да възприемат един и същи детайли. Обстоятелството, че свидетелите Д. и Н. не съобщават такива подробности за действията на подсъдимия около растенията така, както това правят свидетелите Х. и А., не означава, че казаното от тях е недостоверно.

Изцяло голословно е твърдението за сключена „сделка“ със свидетеля А. при първоначалната полицейска „беседа“ с него при задържането му. Неясно е за каква „беседа“ и каква „сделка“ се намеква. Обективните данни по делото сочат, че свидетелят А.А. е разпитан пред съдия на досъдебното производство, което безспорно е гарантирало доброволността на гласните му изявления, а те почти не се различават от съобщеното от свидетеля в хода на съдебното следствие. Единственото разминаване е било във връзка с възприятията на свидетеля за това дали подсъдимият е носел вода от реката, с която поливал растенията. Напълно правилно съставът на районния съд е констатирал противоречието, което му е дало основание да приобщи показанията от предходната процесуална фаза. В цялост показанията на свидетеля А. кореспондират на показанията на свидетеля Х., както е тези на свидетелите Д. и Н., поради което правилно са кредитирани с доверие от първоинстанционния съд.

На следващо място, обстоятелството, че не са иззети дактилоскопни или трасологични следи не е от естество да опровергава показанията на обсъжданите свидетели относно извършителя на деянието. На доказателствената обоснованост не се отразява и липсата на ботаническа експертиза, тъй като вида на растенията и по-точно, че същите са от рода на конопа, се установява от други доказателства, както и на база заключенията на физико-химичните експертизи.

Авторството на деянието не се опровергава от разпитания пред първия съд свидетел С.Ч., както и от изслушания пред настоящия състав свидетел К.К. И двамата са от приятелския кръг на подсъдимия, поради което и са заинтересовани от изхода на делото. Вярно е, че това само по себе си не дава основание за оценка на показанията им като недостоверни. В случая, обаче, обвинителната теза е доказана чрез поредица от преки доказателствени източници (показанията на свидетелите Х., Д., Н. и А.), които недвусмислено установяват, че на посочената дата и часови диапазон подсъдимият Х. не е бил на тържество в гр. Севлиево, а на конопената нива в землището на с. Славейково. Наред с това, правилно първоинстанционния съд е констатирал противоречия в показанията на свидетеля Ч. касателно деня на празненството. На свой ред въззивният съд установява съществени разминавания между показанията на свидетелите Ч. и К. относно часовия диапазон, за който твърдят, че са били заедно с подсъдимия. Свидателят Ч. е заявил: „С подсъдимия бяхме заедно у дома от около 3-4 часа след обяд до към 10-11 часа вечерта“, докато свидетелят К., за същите обстоятелства, излага, че към 11 часа преди обяд заедно с подсъдимия и други лица

отишли да помагат за поправка на покрива на дома на Чонков, като работили до около 5-6 часа след обяд, след което седнали да се черпя и сбирката им приключила към 10 часа вечерта. Така констатираните противоречия и при наличието на обсъдените по-горе доказателства, според настоящия състав навеждат на извод за недостоверност на показанията на свидетелите Ч. и К., поради което същите не се кредитират с доверие.

При правилно установената фактическа обстановка, съответен на доказателствата по делото и закона е изводът на районния съд, че подсъдимият Х.Х. е осъществил от обективна и от субективна страна признаците от състава на престъплението по чл. 343в, ал. 1, предл. второ от НК, след като на 03.10.2021 г., в землище на с. Славейково, общ. Дряново, местността „Малката Ялия“ (GPS координати 42°58'51.363``N/25°21'35.856``E) отглеждал 35 броя растения от рода на конопа (канабис, марихуана) с нетно тегло на листната маса от 28703,85 гр. с процентно съдържание на активно наркотичнодействащ компонент тетрахидронабинол 11,5 %, на стойност 172 223,10 лв., в нарушение на установените в Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсори правила – чл. 27, ал. 1 „Забранява се засяването и отглеждането на територията на Република България на растенията от рода на конопа, освен в случаите на чл. 29, ал. 1 от същия закон“. От обективна страна е установено, че на посочената дата и място подсъдимият е отглеждал растения от рода на конопа със съдържание на ТХК 11,5%. Касае се за общо 35 растения, за които Х. е полагал грижи, като ги е поливал и пръскал с препарат. Въпреки че това не е отчетено от районния съд, обективността изисква да се посочи, че подсъдимият е извършвало действия и по бране, чрез отделяне на клони с листна маса със съцветия от част от растенията, които окачил да съхнат на опънато въже. Следователно същият е осъществявал конкретни агротехнически мероприятия, насочени към поддържане на добър жизнен цикъл на конопените растения, като наред с това е извършвал и действия по прибиране на реколта. Съобразявайки изводите си със събраните доказателства, районният съд е ограничил обвинението, по което подсъдимият е признат за виновен, единствено до една дата – 03.10.2021 г., за която са налични безспорни доказателства, че подсъдимият е извършвал гореописаните действия, изпълващи съдържанието на изпълнителното деяние „отглежда“.

От субективна страна престъплението е осъществено при пряк умисъл, като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал тяхното настъпване. За наличието на знание у подсъдимия за точния характер на дейността, която извършва се съди по неговото поведение и намерението му. Макар обвинението да е сведено само до една конкретна дата, очевидно е, че Х. е имал знание за засетите в тази безлюдна и сравнително отдалечена от населено място местност. Пристигайки на мястото на деянието същият пряко се насочва към намиращи се там пособия – кофи, пръскачка и

други, с които си служи, за да полива и да пръска. Агротехническите мероприятия, които предприема за поддържане на растенията, ясно сочат, че той е бил запознат с вида на насажденията. Цялостното му поведение сочи на съзнаване на запретеността на отглеждането на коноп, знание, че няма съответно разрешително и ясно определено поведение, насочено към постигане на съставомерната цел.

Въззивният съд намира, че не са налице основания за корекция на атакуваната присъда в частта за вида и размера на наказанията.

За престъпление по чл. 354в, ал. 1 от НК законодателят е предвидил налагане на наказания лишаване от свобода от две до пет години и глоба от 5 000 до 10 000 лв.

Районният съд е приел, че не са налице смекчаващи обстоятелства, а като отегчаващи е отчел предходното осъждане на Х. и високата стойност на наркотичните вещества. При тези данни е индивидуализирал наказанията на две години лишаване от свобода и глоба от 5 000 лева, тоест в минимални размери.

Въпреки очертаната непрецизност от страна на районния съд, който отчита наличие само на отегчаващи обстоятелства и липса на смекчаващи, а отмерва наказанията в минимални размери, въззивният съд счита, че не са налице основания за изменение на присъдата в тази ѝ част. Поради липса на съответен протест увеличаването на наказанията не е възможно. При извършване на собствен анализ, настоящият съд отчита завишената степен на обществена опасност на престъплението, която се обуславя от динамиката на извършване на подобен род престъпни прояви. Завишена е обществената опасност на самия подсъдим, който само няколко месеца преди извършване на обсъжданото престъпление е осъден за друго престъпление, което има за предмет наркотични вещества. Обективността налага да се отчете като смекчаващо до известна степен обстоятелства извършването на престъплението само на една конкретна дата, а не под формата на продължена дейност. Всъщност, в конкретния случай корекция на наказанието е допустимо да се извърши само в полза на подсъдимия, а това е възможно единствено при наличие на основанията по чл. 55 от НК. Поначало прилож.ето на чл. 55 от НК предполага едновременното проявление на две условия – наличие на изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства и убедителна констатация, че най-лекото, предвидено в закона наказание се явява несъразмерно тежко за подсъдимия. В разглеждания случай не е налице кумулативност на двете условия, но и липсва основание, за да се приеме изпълнението на което и да е от двете. Престъплението не е с по-ниска обществена опасност при съпоставка с типичните случаи от престъпления от този вид. Отчетеното смекчаващо обстоятелство не е изключително, още по-малко на фона на предходното осъждане на дееца за престъпление по същия раздел от НК. Кумулативно предвидените наказания лишаване от свобода със специален минимум от две години и глоба от 5 000 лв. не се явяват несъразмерно тежки.

Правилно съдът е приел, че по отношение на подсъдимия Х. не са налице предпоставките на чл. 66, ал. 1 от НК, тъй като същият вече е осъждан и инкриминираното деяние е извършено в изпитателния срок на предходно осъждане на лишаване от свобода за престъпление от общ характер. Законосъобразно и с оглед нормата на чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС районният съд е определил първоначален строг режим за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода.

Законосъобразно е приложена нормата на чл. 59, ал. 1, т. 1 от НК, като е постановено при изтърпяване на наказанието от две години лишаване от свобода да се приспадне времето, през което подсъдимият е бил задържан под стража (04.10.2021 г. - 02.12.2021 г.), като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

Правилен е изводът на контролирания съд, че деянието, в което се е изразило престъплението по настоящото производство, е извършено от подсъдимия Х. преди да е изтекъл изпитателния срок, определен му с присъдата по НОХД № 334/2020 г. по описа на Районен съд – Севлиево, влязла в сила на 24.06.2021 г. Изцяло законосъобразно и в съответствие с разпоредбата на чл. 68, ал. 1 от НК с атакуваната присъда е приведено в изпълнение наказанието от една година лишаване от свобода, наложена на подсъдимия Х.Е.Х. с присъдата по НОХД № 334/2020 г. по описа на Районен съд - Севлиево, влязла в сила на 24.06.2021 г.

При извършената служебна проверка въззивният съд констатира, че незаконосъобразно съставът на районния съд е определил първоначален общ режим за изтърпяване от подсъдимия Х. на приведеното в изпълнение по реда на чл. 68, ал. 1 от НК наказание лишаване от свобода. В конкретния случай не са били налице основанията по чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС, а тези по чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС, тъй като сборът от наложеното с присъдата и приведеното в изпълнение наказание лишаване от свобода надвишава две години. При липса на съответен протест обаче този порок не е възможно да бъде отстранен от въззивния съд.

Правилно и законосъобразно, на основание чл. 53, ал. 2, б. „а“ от НК, в полза на държавата са отнети веществените доказателства – представителна проба от представителен участък 2460,33 г., предадена с протокол № 82554/16.11.2021 г. и остатък от представителен участък след отделяне на представителни проби, предадена с протокол № 82555/ 16.11.2021 г. и коноп, предаден с протокол № 83023/06.12.2021 г. на съхранение в ЦМУ гр. София, които след влизане на присъдата в сила да се унищожат по предвидения ред.

Правилно и при преценка на естеството им е постановено след влизане на присъдата в сила да се унищожат веществените доказателства - 1 бр. плик, съдържащ празни опаковки от веществени доказателства, 5 бр. кофи – 4 бр. метални и 1 бр. пластмасова (обект № 3), буркан и туба (обект № 2), черна шапка (обект № 4), мобилен телефон (обект № 6), синьо-жълта пръскачка (обект № 7).

Правилно и в съответствие с данните по делото, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимият Х. е осъден да заплати по сметка на ОД на МВР - Габрово направените по делото разноски в размер на 534,69 лв., както и да заплати по сметка на Районен съд - Дряново сумата 5 лв. държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист

При извършената служебна проверка на присъдата съдът не констатира същата да е постановена при съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяната ѝ.

По изложените съображения въззивният съд приема, че присъдата на първоинстанционния съд е обоснована и законосъобразна, поради което следва да се потвърди. Както съдът посочи по-горе, при липса на съответен протест не е възможно да се отстрани допуснатото от районния съд нарушение при определяне на режима за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, приведено в изпълнение по реда на чл. 68 от НК.

В съответствие с изложеното и на основание чл. 338, във вр. с чл. 334, т. 6 от НПК, въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 12 от 13.07.2022 г. по НОХД № 20/2022 г. по описа на Районен съд - Дряново.

Решението не подлежи на касационно обжалване или протест.

За изготвяне на решението да се съобщи писмено на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____